

paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem fra Næstved (Veth) i, at man med Hensyn til Sundhedsvedtægter skulde indskrænke den Selvsjirelse, vi have, da vi have praktisk Erfaring for, at det vilde være i høi Grad uheldigt for os. For at det ærede Medlem ikke skulde faae det Indtryk, at Alle vare enige med ham, har jeg for mit Bedkommende villet protestere imod, at jeg skulde ønske at gaa i den Retning, som lod til at være hans Ideal, at faae den kommunale Selvsjirelse indskrænket paa det Omraade.

N. J. Larsen: Jeg fik det Indtryk af det ærede Medlem fra Ribe (Bnst), at han ikke ganske forstod det, der var talt om af det ærede Medlem for Næstved (Veth). — Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Ribe har gjort sig ganske klart, hvorledes den Tilstand er, paa Grundlag af hvilken Ministeren indbyder os til at lovgive om Tilsynet med Pleiebørn. Det er paa samme Maade, Rigsdagen alt har frastrevet sig sin lovgivende Myndighed med Hensyn til flere vigtige Omraader — Omraader, som for Borgerne spille en større Rolle i det daglige Liv end mange af de Omraader, hvor paa Rigsdagen lovgiver. Vi have Politivedtægter, hvorom vi Intet vide, og som vi Intet have at gjøre med. Det ordnes altsammen af andre Myndigheder i vort Land. Vi have Sundhedsvedtægter, der kunne indeholde indgribende Bestemmelser angaaende Borgernes privatretlige Forhold, vi have Brandvedtægter og flere saadanne af lignende Bestaaffenhed. Det synes mig imidlertid at være en absurd Tilstand, naar vi have en lovgivende Myndighed, at saa store Myndigheder unddrages denne og overdrages til andre Autoriteter til administrativ Udfoerelse. Det er en principløs Tilstand, og hvad er Følgen? Det er den, at naar vi i Landet have tusinde Kommuner, saa have vi tusinde forskellige Retsordninger. Naar man spørger, hvad der er Lov og Ret i Landet, maa jo selv den mest erfarne Jurist sige, jeg veed det ikke, men lad mig se Eders Vedtægter. Denne Tilstand kan ikke være ideal. Man maatte nøies dermed i gamle Dage, men man maa søge efterhaanden at komme bort fra den. Ministeriets Lovforslag stiller her den lovgivende Myndighed i anden Række. Der staar nemlig i § 1: „I enhver Kommune, i hvilken Tilsynet med Pleiebørn ikke ved Sundhedsvedtægt er ordnet paa en efter Justitsministeriets Skjøn fyldestgjørende Maade, bliver Tilsynet at føre overensstemmende med de i nedensaaende Paragrafer indeholdte Forrifter“. Altsaa, Reglen i

§ 1 er den, at i de Kommuner, hvor der haves Sundhedsvedtægter, og hvor disse Sundhedsvedtægter ere saaledes, at Ministeriet skjønner, at Tilsynet med Pleiebørn er ordnet paa en tilfredsstillende Maade, skal denne Lov ikke gjælde. Saa sidde vi altsaa her og give en Lov, som ikke sætter en eneste Mand i Stand til at sige, hvilken Betydning den vil faae. Der staar i Slutningen af Lovforslaget i § 8, at denne Lov ikke skal gjælde for Færøerne, men den vil komme til ikke at gjælde ogsaa for mange andre Steder i Landet, ja, maaske den slet ingen Betydning faar; man veed det i alt Fald ikke. Jeg synes, at dette ikke er nogen ganske værdig Stilling for den lovgivende Myndighed, og at det strider mod den Rolle, Grundloven har tildelt Landstinget og Folkethinget. Jeg synes i Modsetning til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgfreds (Holch), at vi meget let kunne komme ud over denne Bansteligheid uden at lægge dette Lovforslag Hindringer i Veien, thi vi kunne blot i § 1 stryge den Indstudsætning, der handler om Sundhedsvedtægt og Justitsministeriets Skjøn; saa faae vi ensartede Regler for hele Landet. Jeg vil dog spørge enhver forstandig Mand, om de Regler, der gives i disse saa Paragrafer, ikke ere af den Bestaaffenhed, at de kunne gjælde for enhver Kommune i Danmark, og ikke ere mere forviklede, ikke have noget saa Aparate ved sig, at de ikke kunne gjælde for enhver Kommune; saa vil Enhver vide, hvad der er Lov og Ret i hele Riget. Jeg vil altsaa støtte den Henstilling, der blev gjort af det ærede Medlem fra Næstved. Jeg tror, at det er en fuldstændig sund Betragtning, han gjorde gjældende, og at det var en ægte demokratisk Henstilling. — Ibet jeg har Ordet, vil jeg gjerne gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Kreds (P. Holm). Jeg vil nemlig nødig, at denne Forhandling skal slutte, uden at der kommer en Modsigelse af den Betragtning, som han kom frem med i Formiddagsmødet, og som han i Aften, om end i mindre fremtrædende Grad, saa dog til Dels, har gjentaget. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde have gavne hele Samfundet og særlig Arbeidernes Sag ved at holde sig til, hvad der moralsk, fysisk og materielt vil gavne Smaafolk i Danmark, fremfor at komme ind paa Theorier, Moraltheorier om Forholdet mellem Kjønne, som ere af den Bestaaffenhed, at de synes mig mere egnede til at prædikes for de fornemme Klasser i Samfundet end netop for de arbejdende Klasser. Jeg tror ikke,